

Arrest

nr. 86 976 van 6 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GELUYKENS, die *loco* advocaat S. VANBESIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 9 juli 2006 als minderjarige toe op Belgisch grondgebied en diende op 10 juli 2006 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 15 februari 2008 een beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 4 mei 2009 een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest van 8 december 2009 (RvV 8 december 2009, nr. 35 534).

1.4. Verzoeker diende op 22 februari 2012 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 24 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn schrijven dat per drager naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 2 april 2012 oprise, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor. Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker poneert dat hij niet akkoord kan gaan met de redenering van de bestreden beslissing waarbij hij opmerkt dat hij zich in het verleden altijd stipt heeft aangeboden bij elk verhoor of terechtzitting. Verzoeker wijst erop dat hij flauw viel toen hij onderweg was naar het gehoor bij het Commissariaat-generaal en dat het gehoor reeds afgelopen was toen hij weer bij bewustzijn kwam. Volgens verzoeker hebben de begeleiders van het centrum in Broechem waar hij verbleef er niet op gewezen dat hij zijn afwezigheid binnen 15 dagen kon rechtvaardigen en had hij op dat ogenblik geen persoonlijke raadsman om hieromtrent advies te vragen. Het was slechts toen hij in Sint-Truiden verbleef dat zijn begeleider hem over deze mogelijkheid heeft verteld, zo vervolgt verzoeker, maar toen bleek dat de termijn van 15 dagen reeds verstreken was. Verzoeker stipt verder aan dat hij op 15 februari 2008 als vluchteling werd erkend, maar dat deze erkenning werd ingetrokken, dat hij hier in België school heeft gelopen en gewerkt, waarmee ook rekening kan worden gehouden. Tenslotte stelt verzoeker dat hij de kans moet krijgen om zijn argumenten in een bijkomend gehoor op het Commissariaat-generaal uiteen te zetten. In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping en dat hij binnen de 15 dagen na de daarin vastgestelde datum voor gehoor geen geldige reden heeft meegedeeld ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid zodat hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd op grond van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 2 maart 2012 per aangetekend schrijven keuze van woonplaats heeft gedaan op het adres van het Fedasil Opvangcentrum aan de Van den Nestlaan 104 te 2520 Broechem (stuk 7, keuze van woonplaats), waar hij toen verbleef. Verzoeker bevestigde aldaar op 27 maart 2012 de ontvangst van de op 20 maart 2012 per drager afgeleverde oproeping voor het gehoor van 2 april 2012 om 08.30 uur (stuk 6, oproeping gehoor). De dossierbehandelaar stelde op 2 april 2012 vast dat verzoeker zich niet had aangemeld (stuk 5, gehoorverslag). Uit een nota van de dossierbehandelaar blijkt dat deze de dag na het geplande gehoor zelf contact had opgenomen met de begeleidster van verzoeker in het opvangcentrum, die hem meedeelde dat hij uiteindelijk met tegenzin naar het interview was vertrokken, maar er sindsdien niets meer van betrokkene werd vernomen (stuk 3,

nota). De Raad merkt op dat uit niets kan worden opgemaakt dat verzoeker ooit enige rechtvaardiging voor zijn afwezigheid zou hebben overgemaakt aan de verwerende partij.

2.5. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

“De erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd aan de vreemdeling die niet voldoet aan de verplichting om in België woonplaats te kiezen of wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft of wanneer de vreemdeling geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft.”

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn bewering dat hij onderweg naar het gehoor zou zijn flauwgevallen en slechts opnieuw bij bewustzijn zijn gekomen toen het gehoor reeds was afgelopen, niet in het minst weet te staven met een (medisch) attest. Het betoog van verzoeker over de betere begeleiding in Sint-Truiden, over de eerdere beslissing tot erkenning als vluchteling en over zijn scholing en werk in België, toont niet aan dat de commissaris-generaal een onzorgvuldigheid zou hebben begaan en is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Na de vaststelling van de correcte toepassing van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet dient niet op de inhoudelijke elementen van de asielaanvraag te worden ingegaan (RvS 7 mei 2008, nr. 2690 (c)).

2.7. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van het zorgvuldigheidsbeginsel. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN